

Yaşam Heybemden 41

– KENAN KOÇ · 28 Temmuz 2016

- * Hep seni yazdım anlattım. Keşke okuryazar bari olsaydın.
- * Bir senin gözündeki ışık aydınlatıyor dünyamı...
- * Aç gözlerini. Kalksın göz kapaklarından yalan hile dolu tuzaklarla ağırlaşmış yükler... Sığın yaprakların tomurcuklarındaki oluşacak meyvelere. Sallanıp dursun hafif hafif esen rüzgarlar da taptaze umutlara nefesler.
- * Kan ağlayan ufuktaki vedalaşmaların hüznüleri bir bir taşınırken yüreğime sabahın buğusuna karışmakta gözyaşları.
- * Ruhumun hüznüleri ; gecenin sessiz serinliğinde ürpermekte.
- * Korkarsınız gözlerine bakmaktan. Çünkü bilirsiniz ki kaybolacaksınız varlığından..
- * Gölgelelerini taşır gözlerine umutlarının. Baksanız görürsünüz.
- * Bazen içinde yaptığı pazarlıkları bile dudaklarına değdiremez insan. Saklar kendini fısıldayamaz.
- * Sen gitme hiç... Yoksa yaşamak ve sevdam dul kalır sensiz.
- * Dul kaldı sevgilere yüreğim
- * Her tarafı sıkıntılarla çevrili duvarlarda esir kalmış ruhum , labirentlerinde çaresizlik dizlerimde dolanır dururum.Dizlerimi büktüm karşında bitsin artık sevgiye dulluğum.
- * Bilemediğim endişe ve korkularımı sakinleştir alıp ellerimi avuçlarında... Huzur ver gurbet yalnızlıklarına. Yaseminler açsın yanaklarında..İzin ver demet demet toplamama. Büyütmek istiyorum seni gönül saksılarımda.
- * Bazen fısıldamaktan bile korkar insan.
- * Çaresiz yorgun ruhumu rahmetinde yıkamaya geldim. Yağdır sicim gibi üstüme. Kurak bırakma yüreğimi...

* Dilsiz ve çaresiz olur bazen insan. Konuşamaz kendisiyle bile. Direnir kafa tutar için için. Göklere belki de içindeki öze sığınır nihayetinde. Ruhu ile taşır sığınır sırdaş yaratanına. Medet " o " dur. Medet ya Hu !

* Doyur yetim ve öksüzlüğümü sevginle. Gidersin susuzluğumu nemli dudakların. Belirsin çağlayanlar yayılsın damarlarımda. Can bulsun yeniden yüreğim.

* Çatlamış yıllarımın tortularından topladım bugünü. Bir minnetle ilikledim önümü. Keşkelerimde ki yüreğime ferahlık değdir dudaklarınla. Kuytulardaki pişmanlıklarımı sil karanlıklarımı aydınlat bakışlarınla...

* Gök kuşağının altında yaşatıyorsun beni ; seninle dünyam rengarenk.

Ne kadarda geç oldu

Vakit

Ölmeli mi

Yoksa

Yeni bir güne

Gülmeli mi

Düşünmesen de

Nasıl akıp gidiyor zaman

Karanfile tarçın karışmış

Sarmış her yanı

Keskin bir koku nede yaman

Yaşadıklarına

İsim takamıyor bazen insan

Belki de bulunmamış daha

Harfleri birbirini tamamlayan

Buğuluydu

Eladan yeşile dönerken

Gözleri

Nedendi
Bilmiyordu...

Sonra baktı
Yeşilden elaya
Boncuk boncuk
Aktı gözyaşları
Bilemedi
Asla nedenini.